

A Rendészeti Szemle első évfolyamának első száma elé

Rendészeti Szemle, 29. évf. 1. szám, 3–4.

Új címmel, megváltozott köntőssel kerül az olvasókhoz a Belügyminisztérium központi folyóiratának 1991. évi januári száma. Történelmi változások, nagy átalakulások korszakát éljük, s ilyenkor talán nem is kellene nagyobb figyelmet szentelni egy szakmai folyóirat egyszerű „mezcserejére”.

A Belügyi Szemle közel négy évtizedes múltja, becsületesen kivívott szakmai rangja, a tudományos életben elfoglalt helye viszont azt követeli a folyóirat gondozóitól, hogy adjanak számot a névváltoztatás indokairól. Köszönjük el illő módon a sokáig viselt címtől, amely az olvasóknak hiteles védjegyet, a szerkesztőknek pedig munkájuk gyömölcset jelentette.

Az elmúlt csaknem egy esztendőben a Belügyminisztérium gyökeresen átalakult, a magyar közigazgatás kormányzati fórumává lett. A belügyminiszter hatáskörébe kerültek általános közigazgatási-szervezési feladatok, jelentős a közreműködése a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésében; a tárcához tartozik több, az állami személyzetpolitikával összefüggő teendő is. Ebbe a felsorolásba illeszkedik – de már korántsem kizárólagosan – a rendőrség tevékenységének az irányítása.

A Belügyi Szemle rendőrségi szakfolyóiratként indult, de az évek során – e szakmai jellegének megőrzése mellett – szélesebb értelemben a büntető jogalkalmazók megbecsült fórumává, a bűnügyi tudományok elismert orgánumává lett.

Az út egyáltalán nem volt könnyű. A Szemle sem vonhatta ki magát a pártállam rendőrségképeinek mindent átpolitizáló hatásai alól, ennek a folyóiratnak is meg kellett küzdenie azzal a szemlélettel, amelyben a sajtó nem lehetett más mint a hatalom engedelmes szolgája.

Mindezek ellenére, amikor a szerkesztőség munkatársai a hivatali irányelveknél fontosabbnak minősítették a szakmai hitelt és a tudományos meggyőződést, akkor mindig sikerült értékeset alkotniuk. A folyóirat múltjában vannak tehát megőrzendő hagyományok, de vannak terhek is, amelyektől meg kell szabadulni.

A jövőben is fontos feladat a rendőri szolgálatok tapasztalatainak közkinccsé tétele, a szakmai gondok igényes megfogalmazása, a jogalkalmazás tudományos megalapozása, a bűnügyi és a rendészeti stúdiumok fejlesztése.

Az így kialakítandó tematika azonban, amely számos ponton folytatása az elmúlt esztendő szerkesztési célkitűzéseinek, már nem foghatja át a Belügyminisztérium egészének a tevékenységét. Ennek a felismerésnek pedig a folyóirat címében is tükröződnie kell.

Bízunk abban, hogy a Rendészeti Szemle képes megőrizni, majd pedig gyarapítani azt az olvasói tábort, amelyben helye lehet minden munkájára igényes rendőrnek a bírának, ügyésznek, az önkormányzatok tisztségviselőinek, a bünygyi tudományok művelőinek, mindenkinek, aki felelősséget érez a közbiztonság megóvásáért.

Arra kérjük az elmúlt korszak tekintélyes, tudós szerzőit csakúgy, mint a gyakorlati területek szakembereit, továbbra is tiszteljék meg a folyóiratot írásaikkal.

Olyan időszak következik, amikor egyetlen, magát bölcsnek tartó akarat helyett a véleményüket bátran megfogalmazó, megoldásokat kutató, alkotó emberek szakmai tudása és tapasztalata építheti fel az új korszerű magyar rendőrséget. A megújuló Rendészeti Szemle legyen az ő szószékük, vitázó fórumuk, legyen valamennyiünk alkotó műhelyévé.

A cikk APA szabály szerinti hivatkozása

Szerző nélküli (1991). A Rendészeti Szemle első évfolyamának első száma elé. *Rendészeti Szemle*, 29(1), 3–4. <https://doi.org/10.38146/BSZ.2022.11.60>